

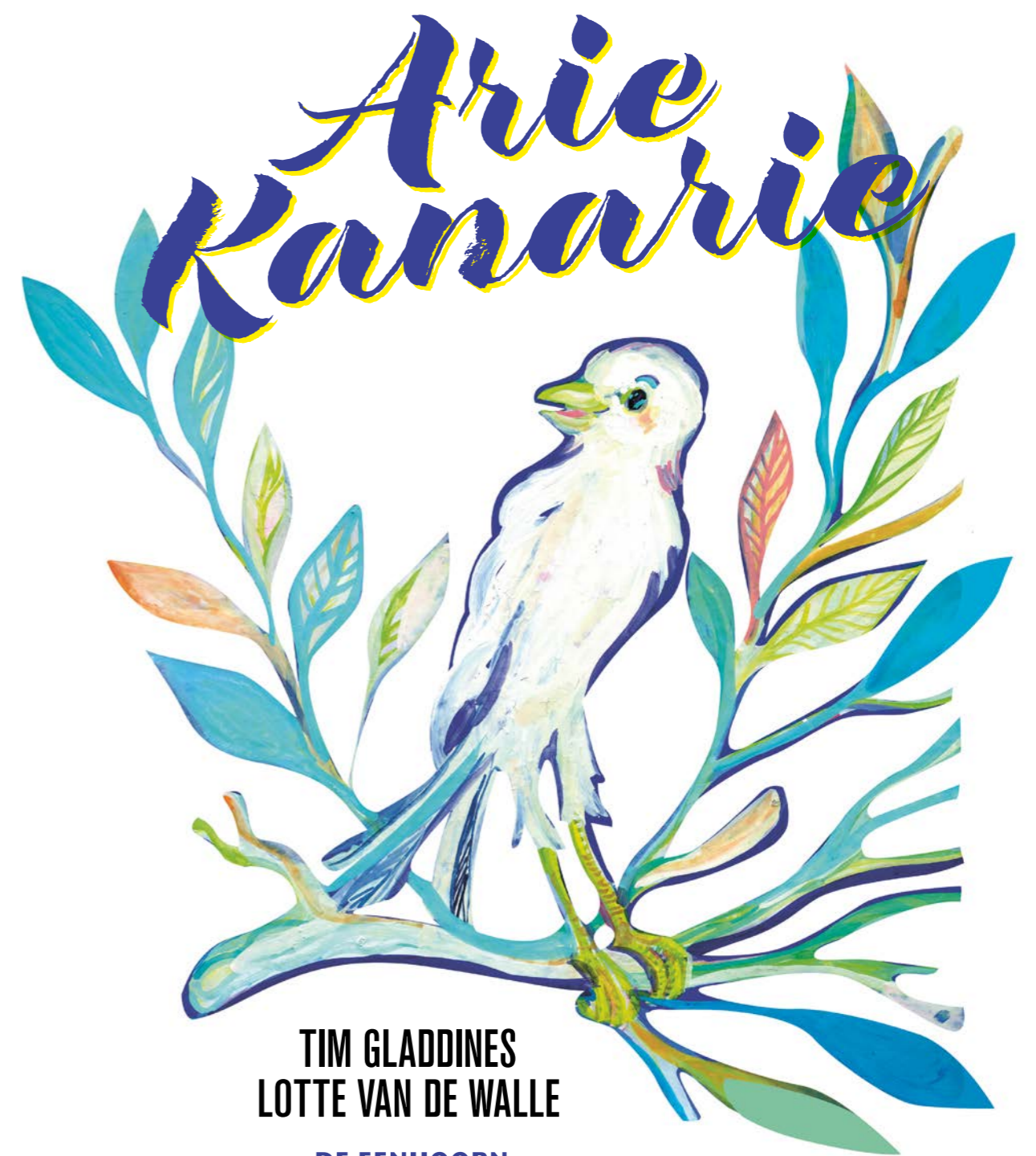

Arie Kamarië

TIM GLADDINES
LOTTE VAN DE WALLE

DE EENHOORN

Arie Kanarie

TIM GLADDINES
LOTTE VAN DE WALLE
DE EENHOORN

Er was eens ...

Een grote stad.
En in die stad lag een groot park.
En in dat grote park stond een grote volière.
En in die grote volière woonden wel honderd kanaries.

Er waren gele kanaries en groene kanaries.
Er waren rode en oranje kanaries.
Zelfs blauwe en een paar paarse.
Maar één kanarie was wit.
Zo wit als sneeuw, met twee pikzwarte oogjes en twee gele pootjes.
Die witte kanarie, dat was Arie.

Arie Kanarie had veel vrienden.
Elke dag vers voer.
Elke dag schoon water, om te drinken en te badderen.
Veel stokken om op te zitten.
En heel veel ruimte om te vliegen.
Hij voelde zich zo gelukkig en vrij als een vogeltje.

Hij had maar één probleem.
Hij kon niet fluiten.
De andere kanaries floten de hele dag.
Van 's morgens vroeg tot 's avonds laat.
Ze zongen liedjes van vroeger en liedjes van nu.
Of ze verzonnen zelf een wijsje, dat ze aan de anderen leerden.
Het was een vrolijke boel in die volière.
Arie vond het jammer dat hij niet mee kon fluiten.
Hij zei 'piep' en 'twiep'.
Maar dat telde niet.
Dat waren geen deuntjes, en zeker geen liedjes.
Arie kon alleen maar kijken en luisteren.

